

отъ тѣзи суетни идолы къмъ Бога живаго, който е сотворилъ небе-
то и земљ-тѣ и море-то, и всичко що има въ тѣхъ.

16. Който въ прѣминѧлъ-тѣ родове оставилъ бѣ всички-тѣ
народы да ходятъ по свои-тѣ пѫтища ;

17. Ако и да не е оставилъ себе си несвидѣтелствуванъ, понеже
е правилъ добрины, и давалъ ни е дѣждове отъ небе-то и плодо-
носни врѣмена, и напълнувалъ е съ хранѣ и веселѣ сърдца-
та ни.

18. И това като казувахъ, едвамъ въспрѣхъ народы-тѣ, да имъ
не принесѫтъ жъртви.

19. Между това дойдохъ Іудеи отъ Антіохії и Иконії, които
убѣдили народа-тѣ, та бихъ Павла съ камъніе, и го извѣскохъ
вънъ изъ градъ-тѣ, като го възмихъ че е умрѣлъ.

20. А когато го обыколихъ ученици-тѣ, стана та влѣзе въ
градъ-тѣ ; и на утринь-тѣ отиде съ Варнава въ Дервії.

21. И като проповѣдавахъ евангелие-то и въ тойзи градъ, и
научихъ мнозина, върнѧхъ ся въ Листра, и Иконії и Антіохії,

22. И утвърдявахъ души-тѣ на ученици-тѣ, като ги увѣщавахъ
да прѣбѫдватъ въ вѣрј-тѣ ; и поучавахъ ги, че съ много скърби
трѣба да влѣземъ въ царство-то Божие.

23. И като имъ рѣкоположихъ презвитери на всяка церкви, и
се помолихъ съ постъ, прѣдадохъ ги Господу, въ когото бѣхъ
повѣрували.

24. И като минахъ прѣзъ Писидії, дойдохъ въ Памфилії ;

25. И проповѣдахъ слово-то въ Пергамъ, и слѣзохъ въ Ат-
талії ;

26. И отъ тамъ отплувахъ въ Антіохії, отъ дѣто бѣхъ прѣпо-
рѣчени на Божії-тѣ благодать за дѣло-то което извѣршихъ.

27. И като дойдохъ та сѣбрахъ церкви-тѣ, извѣстихъ всичко
което стори Господъ чрѣзъ тѣхъ, и какъ отвори за язычници-тѣ
вратата на вѣрј-тѣ.

28. И прѣсѣдѣхъ тамо доста врѣме съ ученици-тѣ.